

Catoira, 1995

Informante: Dolores**Recolledoras:** Marta, Ana, Beatriz e Ana María.**Compiladores:** Brea Rey, Xosé Ramón e Conde Coira, Pilar.**Transcrición:** Costa Pérez, Evelio; Fernández Cerviño, María Xosé; Lamela Villaravid, Carme.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Con licencia do meu pai / e da miña señora tía,
gustaríame saber / este galán a que viña.
A que veño eu cho direi / eu che contarei verdá
veño de pasa-lo tempo / en cousa da mocedad.
Se non vés por outra cousa / romería xa fixeches,
se non sabes o camiño / volves por onde viñeches.
O camiño ben o sei, / ben o vexo desde aquí,
gustaríame levar / unha moza coma ti.
Una moza coma min / non sei se a encontrarás
nin de risa nin de veras / a man non lle poñerás.
A man non lle poñerei, / queridiña tes razón,
a min moito me gustaba / a túa conversación.
A miña conversación / non lle dará gusto a nadie,
solo me falta saber / se eu son a túa dama.
Se ti eres a miña dama / causarao túa sogra
que o día que nos casemos / poñerei monteira nova.
Monteira nova, meu queridiño / éche moita fantasía
que agora vanse acabando / os diñeiros de Castilla.
Os diñeiros de Castilla / que se acaban tes razón,
a min moito me gustaba / a túa conversación.